

РЕШЕНИЕ

№ 1337

гр. София, 01.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9573** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба на „Белмондо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от М. М. Г., управител, чрез адв. Д. К. срещу Решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението, издадено в противоречие на за закона и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди противоречие с разпоредбата на чл.477, ал.1 от Наредба №3/2013г. на М. за устройство на електрическите уредби и електропроводните линии. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.Х., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски. Допълнително представя писмени бележки.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира юрисконсултксо възнаграждение. Допълнително представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не изпраща

представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 60-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

„Белмондо“ ЕООД е собственик на недвижим имот, находящ се на адрес: У ПИ XI-359, кв. 19, [улица], [населено място], [община]. Във връзка с подадено от него искане за проучване на условията за присъединяване към ел. мрежа на инсталация за производство на електрическа енергия, енергийното дружество е издало Становище № [ЕГН] от 10.01.2020г./л.46/ с предписани условия за присъединяването на обекта на производителя на основание чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 и чл. 24, т. 1 във връзка с чл. 26 от Закона за енергията от възобновяеми източници.

С жалба вх.№ 100000122264/16.01.2020г. на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД/л.44/ подадена от М. М. Г., управител на „Белмондо“ ЕООД, срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД до КЕВР е оспорено становището на електроразпределителното дружество.

С вх. № Е-13-62-14/29.01.2020 г. /л.42/, жалбата е получена в КЕВР чрез електроразпределителното дружество, което е представило следното писмено становище по жалбата:

Редът и условията за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа са установени в Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на ел. енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

В конкретния случай „Белмондо“ ЕООД е подало в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД искане за проучване на условията за присъединяване към ел. мрежа на инсталация за производство на електрическа енергия Ф., разположена на покрива на съществуваща сграда на горепосочения адрес в [населено място].

Във връзка с постъпилото искане, енергийното дружество е издало Становище № [ЕГН]/л.46/, с предписани условия за присъединяването на обекта на производителя.

В точка т. 3 от посоченото становище дружеството е записало, че: „В тротоара пред имота е изградена мрежа НН на трафопост № 1, [населено място]. Същата е изградена с проводник, тип АС и не са спазени нормативните отстояния от крайния проводник

до най-издадените части на сградата, върху която ще се монтира Ф..“

По отношение на постъпилото възражение от страна на производителя, електроразпределителното дружество е посочило, че съгласно разпоредбата на чл. 477, ал. 1 от Наредба № 3 от 9 юни 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии, разстоянието по хоризонтала от проводниците при най-голямото им отклонение до сградите е най-малко 1,5 м. до балкони, прозорци и тераси. В конкретния случай „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е информирало КЕВР, че горепосоченото разстояние е 0,8 м.

В жалбата до КЕВР се твърди, че в становище за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа с изх. № [ЕГН]/10.01.2020 г., „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е указало изисквания (изместване на съществуваща мрежа ниско напрежение (НН), срещу които жалбоподателката възразява.

В резултат КЕВР е издала Решение № Ж - 584/03.09.2020 г./л.8-9/. За да издаде процесния акт КЕВР е приела, че „Белмондо“ ЕООД е собственик на недвижим имот, находящ се на адрес: У ПИ XI-359, кв. 19, [улица], [населено място], [община]. Комисията е установила, че във връзка с подаденото искане за проучване на условията за присъединяване към ел. мрежа на инсталация за производство на електрическа енергия, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е издало Становище № [ЕГН] с предписани условия за присъединяването на обекта на производителя на основание чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 и чл. 24, т. 1 във връзка с чл. 26 от Закона за енергията от възобновяеми източници.

В процесното решение КЕВР е приела и изложила мотиви, че съгласно чл. 477, ал. 1 от Наредба № 3 от 9 юни 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии, разстоянието по хоризонтала от проводниците на мрежа НН на трафопост № 1, [населено място], пред имота на жалбоподателката до сградата за присъединяване, е по-малко от предвиденото в нормативната уредба (в конкретния случай е 0,8 м. при норма от 1,5 м.). Приела е предвид изложеното, че разстоянието по хоризонталата от най-крайния проводник до най-издадената част не съответства на нормативните изисквания, на основание чл. 10, ал. 2 от Наредба № 6, ако във връзка с извършването на строителни и други дейности се налага да се измени положението или устройството на съществуващи електрически съоръжения, изместването се извършва от и за сметка на възложителя, по реда на чл. 73 от Закона за устройство на територията.

Комисията е изложила, че видно от приобщените към административното производство доказателства и документи, „ЧЕЗ Разпределение България“ АД е внесло яснота относно приложимата нормативна уредба за присъединяване на производители на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа. В тази връзка съгласно чл. 53, ал. 1 от Наредба № 6, обекти на производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор и присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и

правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетика.

С оглед на гореизложеното Комисията е приела, че жалбата на „Белмондо“ ЕООД срещу „Ч. Разпределение България“ е неоснователна.

Решението е връчено на „Белмондо“ ЕООД на 10.09.2020г./л.11/ и е обжалвано чрез КЕВР пред АССГ с жалба от 24.09.2020г./л.6-7/.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, приета без възражение от страните. Съдът приема изготвеното заключение и кредитира същото, като относимо и безпротиворечиво по делото. От изготвената експертиза и относимите към правния спор въпроси се установява следното:

В отговор на 1.   Задача: Каква е височината от проводниците на мрежата ниско напрежение /НН/ до земята, при най-големия им провес? ВЛ дава следното заключение:

Към датата на огледа, окомерно, разстоянието от проводниците на мрежата НН 0,4 kV до земята, в зоната на най-голям провес, съответства на нормата и е не по-малко от страната на процесната къща: 640 cm, 680 cm,

от страната противоположна на процесната къща: 620 cm, 660 cm, 700 cm

Към датата на огледа, разстоянието от проводниците на мрежата НН 0,4 kV до земята, при max провес в зоната на процесната къща, е не по-малко от страната на процесната къща 690 cm, 730 cm.

В отговор на 2.   Задача: Каква е височината на сградите в УПИ XI-359 от кв.19 по плана на [населено място]? ВЛ дава следното заключение:

Кота корниз на процесната къщата, т.е. разстоянието от нивото на уличния тротоар до стрехата на къщата (сградата) в УПИ XI-359 от кв.19 по плана на [населено място] е 456 cm

В отговор на 3.   Задача: Какво е разстоянието по хоризонтал от проводниците при най-голямото им отклонение до сградите, измерено на място? ВЛ дава следното заключение:

Разстоянието по хоризонтала, от процесната въздушни проводници до процесната къща, при най-голямото им (на проводниците) възможно отклонение е:

- От проводниците до стената / прозореца на къщата: не по-малко от 120 cm
- От проводниците до стрехата - по хоризонтала: не по-малко от 54 cm

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК, поради което изложените твърдения в жалбата за неспазване на установената форма са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Според чл. 76, ал. 4, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу енергийни предприятия, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, както и подзаконови актове по неговото прилагане, като в съответствие с ал. 5, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в Наредба № 3, по чл. 60. а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката - Наредба № 3 (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредба № 3, съгласно чл. 142 и следващите са спазени. Изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието и процесното решение, съгласно чл. 145 от Наредба № 3. Предвид това съдът намира, че не са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство.

Налице е спазване на изискванията за форма на акта от формална страна, Решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. съдържа фактически и правни основания съгласно изискванията на чл. 59 ал. 2, т. 4 от АПК. По отношение на изискването за форма, законът поставя такова изискване за определена форма като условие за неговата действителност. АПК е въвел писмената форма като изискване за валидност на индивидуалния административен акт. За да е нарушено изискването за форма следва формата да е определена в закон, а именно чл. 59, ал. 2 от АПК. Изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК са изисквания към самата писмена форма, но самите те не са форма

на акта, поради което наличието им в материализирания вид на акта имат отношение към неговата редовност.

Относно материалната законосъобразност на Решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. и несъответствието му с целта на закона, следва да се има предвид, че същото е законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми. Решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. на КЕВР е постановено в рамките на предоставената от закона възможност за преценка. При постановяване на оспореното решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. на Комисията няма превратно упражняване на власт, следователно не е налице несъответствие с целта на закона, което е отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

Редът и условията за присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа са установени в Закона за енергетиката и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). От събраните по делото доказателства е безспорно установено, че „Белмондо“ ЕООД е подало в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД искане за проучване на условията за присъединяване към ел. мрежа на инсталация за производство на електрическа енергия Ф., разположена на покрива на съществуваща сграда на горепосочения адрес в [населено място]. Във връзка с постъпилото искане, енергийното дружество е издало Становище № [ЕГН], с предписани условия за присъединяването на обекта на производителя. В точка т. 3 от посоченото становище дружеството е записало, че: „В тротоара пред имота е изградена мрежа НН на трафопост № 1, [населено място]. Същата е изградена с проводник, тип АС и не са спазени нормативните отстояния от крайния проводник до най- издадените части на сградата, върху която ще се монтира Ф.“

Безспорно по делото е, че „Белмоидо“ ЕООД е собственик на недвижим имот, находящ се на адрес: УПИ XI-359. кв. 19, [улица], [населено място], [община]. Във връзка с подадено искане за проучване па условията за присъединяване към електрическата мрежа на инсталация за производство на електрическа енергия, енергийното дружество е издало Становище № [ЕГН] с предписани условия за присъединяването на обекта на производителя на основание чл. 91. ал. 1 от Наредба № 6 и чл. 24, т. 1 във връзка с чл. 26 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Съгласно чл. 477. ал. 1 от Наредба № 3 от 9 юни 2004 г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии, разстоянието по хоризонтала от проводниците на мрежа НН на трафопост № 1, [населено място], пред имота до сградата за присъединяване, е по-малко от предвиденото в нормативната уредба (в конкретния случай е 0.8 m при норма от 1.5 т), което се установява от заключението на вещото лице, по приетата и неоспорена СТЕ/л.144/.

Предвид това, че разстоянието по хоризонталата от най-крайния проводник до най-издадената част не съответства на нормативите изисквания, на основание чл. 10. ал. 2 от Наредба № 6, ако във връзка с извършването на строителни и други дейности

се налага да се измени положението или устройството на съществуващи електрически съоръжения, изместването се извършва от и за сметка на възложителя, по реда на чл. 73 от Закона за устройство на територия (ЗУТ).

Съгласно чл. 53. ал. 1 от Наредба № 6, обекти на производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и правилата по чл. 83. ал. 1 от Закона за енергетика (ЗЕ).

От събраните по делото доказателства се налага извода, че Комисията правилно и законосъобразно на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратила административното производство по подадената от „Белмондо“ ЕООД срещу „ЧЕЗ Разпределение България“ АД жалба.

Предвид всичко гореизложено съдът счита, че при постановяване на решението не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, обосноваващи отмяна на акта на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146, т. 3 от АПК. Решението е постановено от специализирания регулаторен държавен орган в рамките на законовата компетентност на КЕВР, при спазване на всички приложими материалноправни разпоредби, поради което същото е законосъобразно и обосновано, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в настоящото производство разноски, които съдът определя на основание чл.78 ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 150 /сто и петдесет/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпила справка от счетоводството на съда, от която се установява, че по делото жалбоподателя не е внесъл цялата сума от определения депозит за вещо лице, а именно налице е остатък за плащане в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Белмондо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от М. М. Г., управител, чрез адв. Д. К. срещу Решение № Ж-584 от 03.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА „Белмондо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

ОСЪЖДА „Белмондо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на АССГ депозит за вещо лице в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: